

Molk ni niti pošten niti moder

Sindikalni zvezi CGIL je treba vsekakor dati priznanje za to, da je prejšnji teden priredila v hotelu »Evropa« v nabrežinskem Bregu pri Trstu dvodnevni posvet o »etničnih in jezikovnih manjšinah«. Njena pobuda je tembolj hvalevredna, ker je ta posvet tokrat prvič potekal na vsedravnih ravni, kar pomeni, da je tudi širša italijanska javnost imela priložnost, da se seznanji z manjšinsko problematiko, da spozna, da poleg Italijanov živijo v Italiji tudi državljani, katerih materin jezik ni italijanščina. Posvet, ki ga je priredila sindikalna zveza CGIL, je bil posvečen manjšinski problematiki v deželah Furlaniji - Julijski krajini, Tridentinsko - Južnem Tirolu in v Dolini Aosta, se pravi v vseh treh deželah s posebnim statutom v severni Italiji.

Glavni namen posveta je bil po eni strani spoznati, kako je treba pripadnikom manjšin priznati večjo težo in večjo vlogo znotraj sindikalnih zvez, po drugi strani pa nuditi prispevek, da parlament in vlada z zakonodajnimi in normativnimi ukrepi čimprej zaščitita kulturne, družbene, skratka posebne značilnosti etničnih in jezikovnih manjšin.

Kar zadeva slovensko manjšinsko problematiko oziroma stanje slovenske narodne manjšine v Furlaniji - Julijski krajini, je treba priznati, da je bilo poročilo, ki ga je na posvetu prebral sindikalist Dario Varin, dokaj objektivno in da je vsebovalo temeljne zahteve, ki jih postavlja naša manjšina v okviru prizadevanj za svojo celovito zakonsko zaščito. V tej zvezi se nam zdi zlasti pomembno dejstvo, da je predavatelj objektivno prikazal stanje Slovencev v videmski pokrajini.

Verjetno z namenom, da bi se problematika »etničnih in jezikovnih skupnosti« obravnavala tudi na znanstveni ravni, so prireditelji povabili na posvet v nabrežinski Breg prof. Alessandra Pizzorusso za univerze v Firencah, ki velja za strokovnjaka na tem področju. Takoj pa moramo pripomniti, da so nas — in verjetno še mnoge druge slovenske poslušalce — nekatera njegova izvajanja hudo razočarala. Prof. Pizzorusso je namreč mnogo govoril o »rojstvu« 6. člena republiške ustave, ki določa, da »republika štiti s posebnimi normami jezikovne manjšine«. Govornik pa je pri tem zelo smelo trdil, da so na izoblikovanje tega člena odlo-

dalje na 3. strani ■

Samo mirna rešitev, ne pa moč orožja

Kot je bilo pričakovati, so Združene države s svojim mogočnim, čeprav gotovo ne vsemogočnim vplivom zaustavile Izraelce tik pred uresničitvijo njihovega končnega cilja: da uničijo gnezda palestinskega terorizma in gverile v Beirutu. S tem ni rečeno, da Izraelci ne bodo poskušali, vsaj postopno, da ta cilj dosežejo. Svet se boji, da bo pri tem prelite mnogo nedolžne krvi, kajti ne gre samo za teroriste in gverilce — med ujetniki so Izraelci baje že odkrili tri teroriste, ki so sodelovali pri pokolu devetih izraelskih atletov na Münchenski olimpiadi — ampak tudi za stotisoče palestinskega civilnega prebivalstva, ki živi v beirutskih taboriščih in muslimanskih mestnih četrtih. Zdi se, da je vodstvo palestinske organizacije odločeno uporabiti to civilno prebivalstvo za talce. Družine z otroki vred dosledno drži v taboriščih, da bodo deležne enake usode kot gverilci. S tem hoče odvrnati Izraelce od poslednjih udarcev in imeti pri rokah učinkovit argument proti Izraelcem pred svetovno javnostjo, češ, pogledajte jih, pripravljani so pobiti vso palestinsko ljudstvo. In priznati je treba, da se kaže ta argument kot učinkovit.

Ravno usoda tega begunskega palestinskega ljudstva je tisto, kar — neglede na Cisjordanijo — tako dozvedno nerešljivo in tragično zapleta vse odnose med Izraelci in palestinsko oboroženo organizacijo in celo ves politični položaj v Libanonu. Nihče še ni realistično prikazal zgodovine tega ljudstva v času po zadnji svetovni vojni in v zvezi z ustanovitvijo izraelske države. Vse pisanje o tem je bolj ali manj pristransko, izhajajoče bodisi iz tez Palestinske osvobodilne organizacije, ki vztraja pri tem, da je edina upravičena predstavnik tega ljudstva, ali iz izraelskih tez, da imajo samo Izrael-

ci pravico do palestinske zemlje, ki je bila njihova domovina v času kralja Davida pa vse do pregona izraelskega naroda iz Palestine po uničenju Jeruzalema po rimskem vojskovodji Titu.

Neki slovenski romar, ki je pred prvo svetovno vojno napisal in objavil knjigo o svojem bivanju v Sveti deželi, je označil tedanje arabsko prebivalstvo za najbolj simpatično med vsemi arabskimi ljudstvi. Njegovo življenje je zelo spominjalo na življenje Palestinev v Jezusovem času. S fotografijami in risbami o arabskem življenju v Palestini so ilustrirane nekdanje Zgodbe svetega pisma, ki jih je izdajala celovška oziroma celjska Družba sv. Mohorja in ki jih je bilo najti ter jih je morda mogoče še danes najti v mnogih slovenskih hišah. Priseljevanje Judov v modernem času ni povzročilo palestinskemu arabskemu ljudstvu nobenih posebnih problemov. Nove poljedelske judovske kolonije so se mirno vraščale v palestinsko življenje. Problem Palestinev je nastal z ustanavljanjem izraelske države v Palestini. Judje so potrebovali več zemlje za razširitev svojega etničnega jedra, ki naj bi bil nosilec nove države, in so začeli v ta namen na veliko kupovati zemljo od palestinskega prebivalstva, ki se ni znalo izogniti skušnjavi sorazmerno velike vsote denarja v rokah za zemljo, ki je skromno rodila. Toda ta denar so palestinske družine, ko so se preselile v mesta, seveda hitro zapravile in so potem ostale brez sredstev. Tudi arabski palestinski veleposestniki so radi prodajali velike komplekse svoje zemlje, da so si lahko privoščili moderno razkošje — avte, potovanja v Evropo in Ameriko in vse drugo — česar si do tedaj s skromnimi dohodki od slabo obdelane

dalje na 2 strani ■

JE BIL KOMU NAPOTI?

Pozornost italijanske javnosti te dni ni obrnjena le na potek svetovnega nogometnega prvenstva v Španiji, temveč tudi na nov škandal, katerega dosedanji razplet že ima značilnosti klasične kriminalke. Javnost se predvsem sprašuje, ali je predsednik mogočnega milanskega denarnega zavoda Roberto Calvi res naredil samomor, ali pa postal žrtev nasilja in gre torej za umor. Znani bančnik je našel smrt v zares čudnih okoliščinah. Najprej je izginil iz Rima, s ponarejenim potnim

listom preko Trsta odšel v Celovec, od tu pa z letalom odpotoval v London, kjer so ga nekega jutra našli obešenega pod mostom nad Temzo. Skoraj istočasno je v Milanu naredila samomor njegova 55-letna osebna tajnica, ki je baje skočila skozi okno v petem nadstropju in bila na mestu mrtva.

Londonška policija in pristojni sodnik jemljeta na znanje dejstvo, da so Calvija našli obešenega in da gre na zunaj za sa-

dalje na 2. strani ■

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 27. junija, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 Nediški zvon; 11.00 Mladinski oder: »Piši — briši!« Radijska igrice; 11.30 Nabožna glasba; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 28. junija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Arhitektura in arheologija v luči najnovjših odkritij; 9.30 Alternativna kozmetika; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Beležka; 12.00 Kulturni dogodki — Kako ti je ime?; 13.00 Poročila; 13.20 Beseda in pesem; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Kotiček za mlade filateliste; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Oskar Davičo: »Pesem«; 15.00 Glasbeni ping pong; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Računalnik v službi človeka; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 29. junija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Dogajanja iz polpretekle dobe; 9:30 Ali ste že prebrali? 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Kulturno pismo — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotiček: »Najlepše bajke za najmlajše«; 14.30 Pesmi brez besed; 14.5 Naš jezik; 16.00 Pri-poved partizanskega časnikarja; 16.35 Evergreeni; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 18.00 Biografije naših velikih mož: Mirko Mahnič: »Arhitekt Jože Plečnik«; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 30. junija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Slovensko planinstvo na Tržaškem od začetkov do danes; 9.30 Alternativna kozmetika; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert; 11.30 Literarni listi; 12.00 Pod Matajurjan, posebnosti in omika Nadiških dolin — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Naši zbori: moški zbor »Andrej Paglavac« iz Podgore; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotiček: »Pojte, pojte, drobne ptice!«; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Oskar Davičo: »Pesem«; 15.00 Ameriški gledališki musical; 16.35 Motivi z malega zasolna; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mladi izvajalci: pianistki Rosanda Kralj in Vera Crevatin iz razreda prof. Gojmira Demšarja na šoli Glasbene matice v Trstu; 18.00 Pesniki so čudenje sveta; 18.40 Iz beležnice Viljema Černa; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 1. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Doma in na tujem; 9.30 Pravica do pokojnine in socialnega varstva; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotiček: »Vrata, ki škripljejo«; Radijska igra; 14.55 Naš jezik; 15.00 Jugoslovanski izvajalci; 16.00 Domači obrazi; 16.35 Južnoameriški motivi; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Četrtekova srečanja; 18.30 Sodobne slovenske novele; 18.40 Priljubljeni motivi; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 2. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja; 9.30 Stilno pohištvo; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Literarni listi; 12.00 Na goriškem valu — Beležka; 13.00 Poročila; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotiček: »Kako — zakaj — odkod?«; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Oskar Davičo: »Pesem«; 15.00 Odtrgana kulisa. Film in filmska glasba; 16.00 Alojz Rebula: »Zeleno izgnanstvo«. Razgovor z avtorjem; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Letošnja revija »Primorska poje«; 18.00 Kulturni dogodki; 18.00 Kulturni dogodki; 18.30 Priljubljeni motivi; 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 3. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Videti, vedeti, vaditi — mali leksikon telesne kulture in prostega časa; 9.30 Onkraj zvezd, literarni fragmenti v prozi, ki jih zлага Miran Košuta; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 »Bom naredu st'zdice, čjer so včas'b'le« — glasnik Kanalske doline — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pisci; 14.5 Naš jezik; 15.30 Dijaška tribuna; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Letošnja revija »Primorska poje«; 18.00 Luciano Chiabudini: »Beneški kabaret«; 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

■ nadaljevanje s 1. strani

zemlje niso mogli privoščiti. Nihče ni mislil na bodočo usodo palestinskega ljudstva.

Ko je prišel konec britanske uprave v Palestini v maju leta 1948, so se nenadno vmešale v zadevo sosedne arabske države, kjer so bili na oblasti zagrizeni nasprotniki Izraelcev, in so planili po komaj nastajajoči judovski državi. Toda Judje so bili pripravljeni na to, razpolagali so z močno podtalno oboroženo organizacijo, ki je že prej izvajala teroristične akcije v oporo izraelskih načrtov za naselitev, in ta organizacija se je naglo spremenila v učinkovito oboroženo silo nove države, ki si je z zmago nad arabskimi državami prilastila toliko palestinskega ozemlja, da se je znatno povečala v primerjavi s tisto, ki je bila v načrtu Angležev in sionističnih kolonizatorjev. Palestinsko prebivalstvo je delno spontano, delno zaradi propagande arabskih skrajnežev v veliki meri pobegnilo z ozemlja, ki ga je dobila v roke izraelska država. Bilo je podobno kot v Istri, kjer je italijansko prebivalstvo prav tako množično zapuščalo svoje domove na prigovarjanje šovinističnih propagandistov v Trstu, ko je bila leta 1947 sklenjena mirovna pogodba med Italijo in Jugoslavijo in je Istra pripadla Jugoslaviji. In kakor je postalo istrsko italijansko prebivalstvo v Trstu in drugod po večini lahka in naivna žrtev političnih demagogov revanšistične desnice in skrajne desnice, od nekdanjega tržaškega župana Gianija Bartolija, ki je na tem gradil svojo politično kariero, do misovske stranke in vse do Liste za Trst, ki prav tako v veliki meri rekrutira svoje volivce med istrskimi begunci — med njimi so tudi mnogi, ki so jih izraelske teroristične organizacije res s silo in z grožnjami pregnale z njihove zemlje — postali plen najbolj šovinistične, revanšistične in politično zaostale arabske nacionalistične propagande. In to vse do danes.

Razne fanatično usmerjene arabske države so mnogo storile, da so z denarjem, ki ga služijo s petrolejem, postavile na noge palestinsko oboroženo organizacijo, nič pa niso storile, da bi pomagale begunskemu palestinskemu ljudstvu, čeprav bi ne bilo težko — in bi ne smelo biti težko

— absorbirati to ljudstvo med sto milijonov Arabcev na celotnem arabskem ozemlju v prednji Aziji in severni Afriki, ki obsega na milijone kvadratnih kilometrov in je redko poseljeno. Palestinci pa so pridni, dobri poljedelci in obrtniki ter bi povsod, kjer bi se lahko mirno naselili, pospeševali splošno blaginjo. Toda vlade raznih arabskih držav in voditelji palestinske vojaške organizacije tipa Arafat in Habaš potrebujejo ogromna begunska taborišča, v katerih prebiva obupano ljudstvo brez bodočnosti pred seboj, da lahko rekrutirajo v njih za skromno plačo ljudi, zlasti zapeljano mladino, za svojo organizacijo in brezupne teroristične akcije na izraelskem ozemlju in drugod. Take akcije pa spet povzročajo izraelsko oboroženo reakcijo. Vse dosedanje arabsko-izraelske vojne so se porodile iz te okrutne

Poravnajte naročnino!

igre sile in protisile, udarca in protiudarca. Čeprav pretrpijo tudi Izraelci hude udarce, kot npr. umor njihovih atletov v Münchenu, teroristične akcije proti izraelskim kibutzem ob libanonski meji in umori izraelskih diplomatov v tujini, so vedno Palestinci tisti, ki imajo večjo škodo od tega in pri izraelskih maščevalnih ukrepih v Libanonu največ trpi ravno palestinsko civilno prebivalstvo.

Ne samo arabske države, ampak tudi ostali svet in predvsem Združeni narodi ob podpori vseh gospodarsko razvitih zahodnih in vzhodnih držav bi si morali prizadevati, da bi rešili problem palestinskega ljudstva z njegovo dokončno in trajno naselitvijo nekje v zmernih arabskih državah ali v Cisjordaniji in Jordaniji. In pri tej dokončni, mirni in humani rešitvi bi moral v polni meri sodelovati tudi Izrael. Samo to lahko zagotovi miren razvoj in bodočnost tudi njemu, ne pa zanašanje na moč orožja. Arabske države pa bi se morale dokončno odreči nesmiselnemu hotenju po popolnem uničenju izraelske države, kar napravlja nervozno vso izraelsko politiko in jo spodbuja k takim akcijam, kot je sedanjí vdor v Libanon.

JE BIL KOMU NAPOTI?

■ nadaljevanje s 1. strani

momor, vendar ne izključujeta možnosti umora. Preiskava poteka z znano britansko rezerviranostjo in njeni izsledki še niso znani.

Grozljiva smrt enega vodilnih italijanskih bančnikov in finančnikov pa ponovno potrjuje že znano resnico, da je v nekaterih plasteh italijanske družbe marsikaj gnilega. Calvi je bil član pred kratkim razpuščene prostozidarske lože P2, njegov denarni zavod je lastnik precejšnjih delnic znane založniške družbe v Milanu; znano je dalje, da je ta zavod »posojal« denar nekaterim strankam, da so z njim imeli poslovne stike tudi vatican-

ski finančniki, da je bil Calvi kazensko preganjan in obsojen na štiri leta ječe in na plačilo 15 milijard lir zaradi nezakonitega prenašanja valute v tujino in da bi se moral te dni zagovarjati pred prizivnim sodiščem. Delo, ki ga je opravljal, in odgovornosti, ki jih je imel, so mu morada res zrahljali živce, da se je odločil za najusodnejši korak. Toda okoliščine njegove tragične smrti kažejo, po mnenju mnogih, da je po vsej verjetnosti postal žrtev spletk, ki jih je tudi sam pomagal kovati, da je torej moral umreti, ker je bil kake-mu, vsaj trenutnemu, mogočniku napoti. Če to drži, bi bilo zanimivo vedeti, komu je bil napoti.

PISMA UREDNIŠTVU

Spoštovano uredništvo,

Zdaj, ko se je v Južnem Atlantiku polegla vojna vihra, bi rad iznesel nekaj pripomb v zvezi s poročanjem Vašega cenjenega lista o dogodkih v tistih oddaljeni hkrajih. Avtorji ali avtor člankov o tej bedasti vojni — tu se vsi strinjamo — je upravičeno ostro obsodil pustolovsko ravnanje argentinskih generalov, vendar se zdi, da ni uporabil enake mere pri obsodbi izraelskega napada na Libanon. Tudi ni dovolj upošteval vprašanja suverenosti nad spornim Malvinskim ali Falklandskim otočjem, ko sami Britanci neke priznajo, da Argentinci imajo vsaj nekaj razlogov, da si ga lastijo. Zgodovinski viri pravijo namreč, da so si pred kakimi 200 leti lastili otoke Francozi, Španci, Angleži in da so Argentinci takoj po svoji osvoboditvi v letih 1810-1816 poslali tja svoje predstavnike. Kakorkoli že, je bila suverenost otokov najmanj sporna, ko so si jih okoli leta 1830 dokončno osvojili Angleži. Poleg tega je tudi nekoliko težko zagovarjati stališče, da je neko izgubljeno otočje, ki je oddaljeno približno 1.200 km od lastne domovine, potrebno za njeno varstvo, njen sestavni del. Po drugi strani pa je res, da današnje prebivalstvo Malvin ali Falklanda hoče ostati pod britansko krono in da se etnično razlikuje od Argentinecev.

Na vprašanje, zakaj so si otočje nekoč osvojili Angleži, ni težko odgovoriti, če upoštevamo tedanje razmere. Velika Britanija je bila v 19. stoletju vodilna svetovna sila in je to svojo hegemonijo izvajala predvsem z vojno mornarico. Zato je spravila pod svoje nadzorstvo vse ali skoraj vse strateško važne morske prehode: Gibraltar, Malto, območje okrog Sueškega prekopa, Aden in Sokotro ob vhodu v Rdeče morje, Ceylon, Singapur, Honkong in še nekatera druga področja. Falklandsko ali Malvinsko otočje je bilo važen člen v tej verigi, ker je nadziralo prehod med Atlantskim in Tihim oceanom, saj še ni bilo Panamskega prekopa. Nobenega dvoma ni, da tako vsiljevanje lastnih interesov popolnoma tujim ozemljem ni bilo opravičljivo in niti ni v skladu z mednarodnim pravom, z vmešavanjem v zadeve drugih držav itd.

Tudi vprašanje o dejanskih željah in dejanski volji prebivalstva ni tako preprosto. Če izvzamemo novonaseljene kolonizatorje, bi prebivalci Gibraltarja, svoj čas tudi tisti iz Singapura, in verjetno tudi tisti iz Honkonga pred alternativo, ali naj ostanejo pod »razsvetljeno« in z ekonomske plati ugodnejšo angleško oblastjo ali naj pripadajo neki državi, ki bi bila v marsikaterem pogledu manj razvita, gotovo izbrali prvo možnost. To seveda ne velja, recimo, za področja, bivše kolonije, s strnjem in nacionalno osveščenim prebivalstvom, vendar ima znani latinski rek »primum vivere, dein philosophari« gotovo svoj globoki pomen.

Ko se že ukvarjamo z latinščino, bi lahko za večjo nazornost pri osvetlitvi problema v Južnem Atlantiku vzeli v poštev še Fedrovo basen o umirajočem levu in o oslu, ki jo navaja člankar v ponedeljkovi (14.6.1982) prilogi italijanskega tržaškega dnevnika, ko zagovarja angleško ravnanje v zvezi s Falklandskimi - Malvinskimi otoki. Basen namreč pripoveduje o smrtno ranjenem levu, ki ga v zadnjem trenutku življenja brene osel. Prav zaradi tega pa lev, tik preden pogine, izgovori besede: »Bis videor mori« (Zdi se mi, da dvakrat umiram). V našem primeru naj bi se bolni lev (Anglija) ne pustil ponižati od osla (Argentinci) in naj bi drugače reagiral kot v basni. To se je v resnici zgodilo in tako je, vsaj

načelno, tudi prav, ker uporaba sile v mednarodnih sporih ni bila in posebno še dandanes ni opravičljiva. Ozirajoč se na italijanske notranje razmere med »proangleži« in »proargentinci«, omenjeni člankar potem v pridigarjem tonu razlaga, kako lepo je bilo tedaj, ko so študirajoči mladini delili modre nauke s klasično humanistično izobrazbo. Tako naj bi nekoč dijaki ali učenci lahko razpolagali z nezmotljivimi sredstvi za razkrinkavanje raznih političnih špekulacij. Mimogrede povedano, bi o nezmotljivosti teh sredstev lahko kaj podvomili, saj so kljub humanistični izobrazbi premnogi sodelovali v še ne tako starih časih v dveh svetovnih vojnah in se v času med obema vojnoma slepo pokoravali povprečnemu korporalu in faliranemu socialistu maksimalistu. Kaže, da je človeška narava pač taka, da se je ne primeta niti najboljša šolska nega in izobrazba.

Zgornja primerjava med vojno za Malvinsko ali Falklandsko otočje ter med vojno v Libanonu ni bila zgolj slučajna. Člankarji ali člankar, ki je v Novem listu poročal o teh dogodkih, je premalo obsodil vmešavanje Izraelcev v zadeve neke tuje države, njihov napad na suverenost države in njihovo kršitev mednarodnega prava. Ravnal je nekako kot ZDA v Varnostnem svetu OZN, ki so povsem umevno podprle resolucijo o umiku argentinskih čet z Malvinskih otokov, pred nekaj dnevi pa so v istem svetu z vetom preprečile odobritev resolucije, ki je zahtevala izraelski umik iz Libanona, medtem ko bi se lahko vsaj vzdržale in tako ravnale na precej bolj moder in pošten način.

Aleš Breclj

— 0 —

Predvsem naj izrazimo svoje zadoščanje nad Vašim dopisom, ker dokazuje, da ima pisanje Novega lista odmev med bralci in da se mlajša generacija vendarle zanima tudi za politično dogajanje v svetu in doma.

Kar pa zadeva Vaše razloge, se nam zdijo bolj čustveni kot racionalni. Ne vidimo, kakšno opravičilo lahko navede Argentina za svoj napad na Falklandsko otočje razen geografske bližine in celinske pripadnosti, bi se morala poleg Anglije, ki bi morala zapustiti Falklande in Gibraltar, tudi Turčija umakniti iz Evrope, ker si je v 15. stoletju nasilno osvojila Carigrad z okoliškim ozemljem, Rusija pa bi morala umakniti svoje čete in svojo oblast iz vse Sibirije in srednje Azije. Sprejemamo to načelo, toda ali je izvedljivo v današnjem svetu? Če pa je, naj velja za vse. Vsekakor pa Falklandski otoki po prebivalstvu niso bili nikdar argentinski ali španski. Naseljence in ekonomsko blaginjo so pripeljali tja Angleži in dvomimo, da bi prinesla argentinska zasedba tja kaj boljšega.

Ne vemo, na katero poročilo v Novem listu mislite v svoji kritiki glede našega poročanja o izraelskem vdoru v Libanon. Verjetno na članek »Vdor v Libanon — resnična nevarnost za širšo vojno« v številki z dne 10. junija. Že naslov sam pove, da vdora ne odobravamo. Vendar pa moramo kot realistični opazovavci tudi priznati dejstvo, da je ta vdor samo nov izraz trajne latentne vojne med Izraelci in Arafatovo fedajnsko vojsko in da Arafat in njegovi hočejo vztrajati v tej vojni z vsemi njenimi tveganji. Libanon pa nikakor ni bil več suverena država, saj je bil pod zasedbo sirskih in palestinskih čet, ki so povsem onemogočile ne le libanonske obrambne sile, ampak tudi izvajanje politične oblasti predsednika Sarkisa. Izraelski upad je razmere v Libanonu še bolj zapletel, ni pa uničil libanonske suverenosti.

Tudi mednarodno politično in vojaško dogajanje je treba po našem mnenju presojati trezno in racionalno, ne samo po simpatijah, ki pa so — zlasti še pri mladih — seveda razumljive.

Uredništvo

Molk ni niti pošten niti moder

■ nadaljevanje s 1. strani

čilno vplivali novi kulturni tokovi, zaradi česar zaščita narodnih manjšin ni bila več predmet meddržavnih pogodb, temveč izraz avtonomne volje države, v kateri živijo narodne manjšine. V tej zvezi je prof. Pizzorusso zlasti omenil avstromarksizem ter oktobrsko revolucijo iz leta 1917.

Mislimo, da se ne motimo, če trdimo, da vse to nikakor ni veliko vplivalo na člane italijanske ustavodajne zbornice, temveč da je rojstvo 6. člena republiške ustave predvsem posledica stanja, v katerem se je nahajala Italija tik po drugi svetovni vojni. Ustavodajna zbornica je namreč prav gotovo poznala francoske zahteve glede Doline Aoste (postavljali jih je sam general De Gaulle, zmagovalec v drugi svetovni vojni), postavljali so jih Avstrijci glede Južnega Tirola in pri tem uživali simpatije Winstona Churchilla, ter jih je glede takratne Julijske krajine postavljala zmagovita Jugoslavija. Ti dejavniki so prav gotovo bili odločilni pri izoblikovanju besedila 6. člena republiške

ustave, saj je bila prav genocidna politika italijanskega fašizma do narodnih manjšin tista, ki je imela glavno krivdo, da so postale državne meje Italije sporne (da niti ne omenjamo načelne pravice vsakega naroda do lastne državne skupnosti). Zanikati ali zamolčati ta dejstva ni niti pošteno niti modro, saj je zelo podobno ravnanju tiste italijanske politične publicistike, ki dejansko zamolčuje, da je Italija izšla iz druge svetovne vojne kot poražena država in da je celotno njeno ozemlje morala zasesti angloameriška vojska, preden je bil fašizem dokončno strt.

Da v ostalem vsebina omenjenega ustavnega člena le ni bila plod novih kulturnih tokov, zgovorno priča dejstvo, da Italija še do danes ni izpolnila šestega člena ustave, kar velja zlasti za slovensko narodno skupnost v Furlaniji - Julijski krajini.

Predavanje prof. Pizzorusso moramo zato smatrati za morda edino šibko točko drugače gotovo pomembnega posveta, ki ga je priredila sindikalna zveza CGIL v nabrežinskem Bregu pri Trstu.

Koncert ob 10-letnici delovanja Dekliškega zbor Devin

Dekliški zbor Devin je v četrtek, 17. t.m., slovesno proslavil 10-letnico delovanja. Zbor je namreč nastal januarja leta 1972 in je od ustanovitve pa do četrtkovega jubilejnega koncerta nastopil kar šestinosemdesetkrat.

Koncerta se je udeležilo izredno veliko število poslušalcev, saj jih je bilo po mnenju organizatorjev kakih 200, kar je za Devin rekordno število. Med poslušalci smo med drugimi opazili nabrežinska občinska odbornika Bojana Brezigarja in prof. Marinko Terčon, didaktičnega ravnatelja Skrinjarja, devinskega princa Thurn Taxisa, skladatelja Oto in druge. Zbor je prejel vrsto čestitk, ki so mu jih ustno izrekli ali pa pismeno poslali razna društva in zbori s Tržaškega in Goriškega. Pismene čestitke sta zboru med drugimi poslala tudi župan Albin Škerk in skladatelj Makso Pirnik.

Predsednica zboru Irena Tavčar je v svojem nagovoru poudarila nalogo, ki jo zbor opravlja pri ohranjanju slovenske besede in pesmi v teh najzahodnejših krajih tržaške pokrajine. Na kratko je tudi orisala nastanek in dosedanje delovanje te pevске skupine ter naglasila, da bo zbor še dalje opravljal svoje poslanstvo.

Na koncertu so dekleta pod vodstvom Hermana Antoniča, ki vodi zbor že od nastanka, zapela 18 pesmi. Spored je obsegal nekaj polifonskih skladb avtorjev iz prejšnjih stoletij, nekaj slovenskih umetnih in narodnih pesmi ter tri partizan-

ske. Na koncertu je prvič nastopila solistka Nadja Zoli, ki je občuteno zapela solistično vlogo v pesmi »Bolen mi leži« Rada Simonitija.

Tri pesmi je zapel tudi moški zbor Fantje izpod Grmade, ki ga vodi Ivo

Kralj. Delovanje obeh zborov, dekliškega in moškega, je zelo povezano, saj delujeta oba v Devinu in pogosto tudi skupaj nastopata. Dekleta so prav zato z največjim veseljem sprejela njihove čestitke. Koncert, ki je bil v novi devinski šoli, je popestril tudi nastop harmonikaškega ansambla Synthesis 4, pod vodstvom prof. Klavdija Furlana. Občinstvo je z navdušenjem sprejelo njegov nastop, ki je obsegal tri skladbe klasične glasbe.

Pevke so se na koncertu zahvalile tudi svojemu dirigentu Hermanu Antoniču, ki spremlja zbor že od nastanka. V zahvalo za trud in potrpežljivost, s katerima sledi zboru, so mu podarila majhno zlato priznanje.

Posamezne točke je na koncertu povezoval Marko Tavčar, večer pa se je po končanem sporedu nadaljeval na vrtu bližnje Plesove restavracije.

A. L.

Zaključna prireditev in razstava na osnovni šoli F. Bevk

Ob zaključku šolskega leta se vrstijo po raznih šolah razstave ali zaključne prireditve. Na openski osnovni šoli pa so se odločili, da nadaljujejo tradicijo in pripravijo ob koncu leta tako prireditev kot razstavo, kljub temu da je bil pouk v začetku leta precej moten zaradi znanih prostorskih problemov.

V ponedeljek, 14. junija, je bila v Prosvetnem domu zaključna prireditev, ki so jo pripravili učitelji s svojimi učenci. Prva razreda sta pripravila ljubek prizorček Zajčja šola, druga razreda sta domiselno in sproščeno uprizorila daljšo deklamacijo o vlaku. Tretji razred je posvetil svoj nastop Francetu Bevku, po katerem nosi šola ime. Učenci IV.a razreda so nastopili z recitacijami in šaljivimi prizori, IV.b pa je naštudiral dva posrečena prizora. Peti razred se je v svojem nastopu spomnil treh velikih slovenskih pesnikov, katerih obletnice praznujemo letos: Karla

Destovnika-Kajuha, Alojza Gradnika in Antona Aškerca. Vmes sta nastopila še oba šolska zboru: prvi za nižjo stopnjo pod vodstvom gdč. Miriam Mikolj in drugi za višjo stopnjo, ki ga je vodil g. Branko Lupinc. Živahna in skrbno pripravljena prireditev se je zaključila s prijetnim družabnim srečanjem, na katerem so se zadržali učitelji, učenci, starši in prijatelji openske šole.

20. in 21. t.m. pa je bila na openski osnovni šoli razstava ročnih del in likovnih izdelkov. Na takih razstavah je zbrano vse, kar so učenci v enem šolskem letu naredili pri ročnem delu in likovni vzgoji. Morda je sedaj ponekod manj ročnih del v klasičnem pomenu besede (vezenih prtov pletenih in kvačkanih izdelkov) kot

dalje na 6. strani ■

NOVA GALERIJA V TRŽAŠKI KNJIGARNI

V četrtek, 17. t.m., so v Tržaški knjigarni odprli nove prostore, v katerih bodo lahko razstavljali gostujoči likovniki. Ob otvoritvi je prisotne pozdravil Franko Vecchiet, ki je orisal tudi smernice te galerije. Prav gotovo je ta novi razstavljalni prostor zelo pomembna kulturna obogatitev za vso našo javnost. O pomenu te nove pridobitve je govoril tudi predsednik odbora za kulturo pri SKGZ Miroslav Košuta, ki je poudaril, kako postaja likovna dejavnost med nami zelo vitalna, kvalitetna in vsekakor pomembna v kulturnem delovanju našega ljudstva.

Ob otvoritvi so organizatorji pripravili razstavo slikarja Gabrijela Stupice, ki je, po besedah ravnatelja Moderne galerije v Ljubljani Zorana Križišnika »ustvaril umetnine, ki so del najboljših sodobnih likovnih izrazov«. Ob zaključku četrtekove otvoritve galerije v Tržaški knjigarni in otvoritve razstave je spregovoril tudi sam mojster Gabrijel Stupica, ki je najprej poudaril pomen nove galerije in se obenem zahvalil, da je kot prvi razstavljal v njenih prostorih.

SSk o aktualnih problemih

Slovenska skupnost si v času po volitvah na razgovorih z ostalimi političnimi silami na Tržaškem prizadeva za take večine v krajevnih upravah, ki bodo zmožne demokratično upravljati tržaško pokrajino in občino ter bodo podpirale zahteve slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. To izhaja iz poročila, ki ga je pokrajinski tajnik dr. Harej podal na zadnji seji pokrajinskega izvršnega odbora Slovenske skupnosti v Trstu. Stranka je že v sredo na seji pokrajinskega sveta podrobno analizirala izide nedavnih upravnih volitev. SSK je z zadovoljstvom vzela na znanje porast slovenske stranke v glasovih in odstotkih, ki priča o narodni in politični zavesti naših ljudi v času odgovornih odločitev za prihodnost Trsta in pa naše globalne zaščite. Volitve so pokazale, da delo izvoljenih predstavnikov SSK, novi organizacijski napor celotne stranke in njenih sekcij in druge pobude najdejo odmev v naši javnosti, ki ceni samostojno nasto-

panje. Izidi kažejo tudi, da se je letos precej mladih in novih volilcev odločilo glasovati za znak lipove vejice in za slovenske liste.

Pokrajinski svet je v obširni diskusiji analiziral tudi rezultate ostalih političnih strank in pa perspektive glede bodočih uprav in možnih večin. Sklenil je, da v prvem obdobju razgovorov med strankami sprejme vabila na razgovore o programih in večinah z vsako stranko razen novofašistov. Slovenska skupnost pa bo pri razgovorih seveda ocenila najprej odnos sogovornikov do manjšinske zaščite in ukrepov, ki najbolj živo zadevajo našo skupnost.

Na seji je bil govor tudi o organizacijskih vprašanjih. Poseben odbor bo zbral predloge za izboljšave, ki so se pokazale kot nujne za še uspešnejše delo. Govor je bil tudi o poletnih Naših praznikih. V soboto pod večer pa je že na programu povolilno družabno srečanje kandidatov.

Občinski svet v Sovodnjah zavrača načrt gradnje novega odseka državne ceste

Sovodenjski občinski svet se je sestel na seji v ponedeljek, 21. junija; po odobritvi zapisnika zadnje seje je svet razpravljal o industrijsko-obrtniški coni v Rubijah (Malnišče). Podžupan je poročal, da je bil sprožen razlastitveni postopek za zemljišče, ki se nahaja v tem kraju; pred dobrim letom je občinski svet sklenil, da bo posegel po razlastitvi, če ne bo prišlo do dogovora med lastnikom in občinsko upravo. Arh. Ceju in arh. Codelia so poverili nalogo, da izdelata načrt za namestitev produktivnih obratov v tej industrijsko-obrtniški coni; načrt naj bi bil pripravljen v 120 dneh. Nadalje je svet odobril, da se podaljša delovni rok geometru Kocjančiču, tako da bo še nekaj mesecev v pomoč mlademu geometru, ki je pred kratkim bil sprejet v službo. Pri odobritvi stroškov za cestne znake se je eden izmed svetovalcev vzdržal zaradi nepravilnega, sicer potrebnega, znaka na začetku vasi, v Skrljah. Pri zadnji točki dnevnega reda, ki se je nanašala na posege na socialnem in zdravstvenem področju, je občinski svet razpravljal tajno. Iz kasnejše debate je bilo jasno razvidno, kako je potrebno, da občinska uprava izdela operativni program za to področje. Svetovalec SSK Branko Černic je med drugim dejal, da bi ne smelo biti težko izdelati tak delovni program v okviru deželnih in državnih zakonov, ki nudijo določene možnosti; idealno bi bilo, da bi ta program izdelale vse tri slovenske občine. Podobno stališče je zagovarjal tudi svetovalec Vilko Fajt, ki je podčrtal, da je delovni program na zdravstvenem področju nujen, naj bo v sklopu treh slovenskih občinskih uprav ali ene same, ker je danes sicer nemogoče intervenirati na tem področju. Podžupan je v tej zvezi pojasnil stališče uprave in omenil korake, ki jih slednja misli izvršiti. Župan pa je dejal, da bo to vprašanje sprožil na prihodnjem sestanku med omenjenimi upravami.

Med točko »razno« je podžupan Klemše prikazal načrt ceste, oziroma njenega odseka od mosta v Rupi preko pečanskih njiv do vozlišča v goriški industrijski coni; v tem načrtu je tudi razvidno, kako bo potekala cesta do Tržiča (o čemer smo že poročali). Po debati, ki je bila vroča, so svetovalci odobrili resolucijo, ki jo je predstavil podžupan, in ki je med drugim povedal, da je o tem vprašanju že seznanil svetovno organizacijo za varstvo okolja (WVF).

Resolucija, ki so jo soglasno sprejeli, se glasi:

»Občinski svet občine Sovodnje ob Soči je na seji dne 21. junija 1982, poleg drugih vprašanj vzel v pretres tudi okvirni načrt preureditve cestnih povezav na ožjem goriškem območju ter posodobitve ceste med Gorico in Tržičem, ki ga je pripravilo podjetje Autovise servisi, po nalogu goriške pokrajinske uprave.

Občinski svet ugotavlja, da so hitre in sodobne prometne zveze ena od osnov splošnega gospodarskega in družbenega razvoja, istočasno pa poudarja pomen pravih in dovolj motiviranih posegov na

teritoriju, ki je tako v pokrajinskem, še bolj pa v občinskem merilu že preobremenjen z mnogimi prometnimi in drugimi infrastrukturami.

Občinski svet, zavedajoč se pristojnosti, ki mu na področju prostorskega načrtovanja pripadajo ter po predhodnem posvetovanju s krajani, soglasno zavrača načrt gradnje novega odseka državne ceste št. 55 med Gabrjami in goriško industrijsko cono, odseka, ki bi v celoti potekal po ozemlju sovodenjske občine.

Občinski svet se ob tem sklicuje na sledeče razloge:

— nova cesta bi nepopravljivo zasekala v preostanek zemljiških površin v tem delu goriške kotline;

— nova struktura bi po mnenju občinskega sveta imela negativne posledice glede bodočega urbanističnega razvoja občine in krajev, saj bi predstavljala neke vrste utesnjevalno pregrado. Ob tem velja opozoriti na gmotno škodo, ki bi jo lastniki zemljišč utrpeli pa tudi na tisto breme, ki ga je sicer težko označiti s številkami in ki bi zopet padlo na v občini živečo pretežno slovensko narodno skupnost, ki ima že precej grenkih izkušenj, kar zadeva gradnjo avtocestnega odsepa, ki je vas razkosal na dvoje;

— spričo splošne gospodarske krize je slejkoprej nujna zares gospodarna naložba javnih sredstev. Investicija lepega števila milijard v objekt, ki bi samo za nekaj minut skrajšal vožnjo med Gorico in Tržičem po mnenju občinskega sveta ni najboljša gospodarna, zlasti še, če se upošteva velika gmotna škoda, ki bi jo moralo utrpeli kmetijstvo, ki je v pokrajinskem merilu (na žalost ne samo v pokrajinskem) najbolj zapostavljena gospodarska dejavnost;

— gradnja načrtovanega odseka ne bi bila smotrna niti v vidu načrta sprostitev avtocestnega odseka med Moščenci in Vilešem, kar bi pomenilo tudi

varnejšo in dovolj hitro povezavo tudi z Gorico, obmejnimi in tovrstnim postajališčem;

— v načrtu je nadalje posodobitev železnice med Gorico in Zagrajem ter namestitev drugega tira, ureditev železniške povezave s pristaniščem v Tržiču, kar pomeni, da bo oziroma da bi morala železnica prevzeti znatno večji delež tovora. Poleg tega pa se načrtuje tudi povezava med goriško železniško postajo in bodočim tovrstnim postajališčem. Čemu torej nova cesta?

— gradnja novega odseka pa je, vsaj na osnovi predloženega načrta sodeč, vezana na gradnjo novega velikega prometnega vozlišča (dodatna naložba nekaj milijard) v sredi goriške industrijske cone. Posledice take izbire bi bile predvsem v ponovnem utesnjevanju (za okrog 7 hektarov) že itak močno omejenih površin za industrijske gradnje, kar bi bilo v sedanjem trenutku gospodarske recesije povsem nesprijetljivo.

Zaradi zgoraj omenjenih razlogov sovodenjski občinski svet soglasno zavrača predloženi okvirni načrt gradnje novega odseka državne ceste št. 55, obenem pa poudarja, da s tem ne nasprotuje izvedbi potrebnih posodobitvenih posegov na stari trasi omenjene ceste, s ciljem odprave nevarnih točk in ozkih grl. Občinski svet nadalje priporoča ponovno preučitev načrtov cestnih infrastruktur na ožjem goriškem območju, zlasti pa na območju industrijske cone, v smislu smotrnejšega in predvsem bolj gospodarnega izrabljanja prostora, kjer mora biti poleg mesta za ceste in tovarne tudi mesto za človeka.

Zatem je podžupan Klemše seznanil svet, da je nadzorni deželni odbor odobril imena, po katerih bodo preimenovane nekatere ulice; občinski svet je o tem sklepal letos marca. Svetovalec SSK Remo Devetak je interveniral glede telovadnice in Soče, ki spreminja svoj tok. Pojasnila je dal župan ki je tudi poročal o vaških posvetih (le-ti se bodo nadaljevali jeseni), o tem, da je dežela odobrila načrt greznic in o preureditvi občinskih uradov. Ob koncu je še sporočil, da bodo zaprli v kratkem cesto Rubije-Vrh, ker bo podjetje kmalu začelo z deli za njeno razširitev.

Koncert zbora »Lojze Bratuž« na Mirenskem gradu

V nedeljo, 20. junija, je na Mirenskem gradu nastopil mešani zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice, ki ga vodi prof. Stanjo Jericijo. Je že večletna tradicija, da ta zbor pripravi za konec pomladanske sezone svoj samostojni koncert, ki je neke vrste merilo rasti in prijetna preizkušnja za pevce in dirigenta, ki se skozi zimski čas trudijo in resno pripravljajo. Da je zbor postal že res afirmirana skupina, zlasti in navdušujoča zborovska enota, je po našem mnenju dokazal tudi nastop na Mirenskem gradu. Tu smo imeli celo vtis (morda zaradi dobre akustike), da je zbor dosegel raven, ki je ni prej zmožil; govorimo v tem primeru o celoti, o skupini

kot taki, ki ne dopušča izstopanj, ki z dirigentom doživlja trenutke prepričljivega podajanja; ne bi rekli, da ni bilo kakih pomanjkljivosti (tenorska zasedba ni bila na primer najbolj »živa« — tudi basi so včasih omahovali), a na splošno je bil koncert dober. Smiselna je bila izbira skladb: od začetnih petih polifonskih biserov se je spored odvijal skozi sodobno slovensko zborovsko stvarjalnost (naj ob tem omenimo, da sta bili izvedeni tudi dve lepi skladbi dirigenta Jericija) do tretjega dela, ki je obsegal slovenske narodne motive. Program je povezovala prof. Marija Češcut. Publika, ki je napolnila veliko cerkev, je nagradila goriške pevce

Umrli je Rino Markič

V mrkem, nevihto napovedujočem popoldnevu, smo se v ponedeljek, 21. t.m., v Kozici v Beneški Sloveniji poslovili od domačega župnika, 41-letnega Rina Markiča. Znano je bilo, da je pokojnik v zadnjem času težko bolehal.

Rino Markič je bil doma nedaleč od župnije, ki jo je upravljal, iz Oblice, slemenišče je dokončal v Vidmu, več let pa je služboval na Ljesi kot kaplan. Tu je pričel živahno versko in prosvetno dejavnost, saj je ustanovil in nekaj časa tudi vodil pevski zbor »Rečan«, ki deluje še danes. To je bilo v letih, ko so bile slovenske kulturne pobude v Benečiji še redke, zato si je pok. Rino poleg številnih prijateljev nakopal tudi mnogo sovražnikov. Iz tega časa izvira tudi intervju v našem listu, ki je bil objavljen v velikonočni številki leta 1972. Rino Markič se je med prvimi iz Beneške Slovenije udeleževal poletnega tečaja slovenskega jezika v Ljubljani, s pevskim zborom »Rečan« pa je večkrat nastopil na revijah v Trstu in Gorici ter na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični. Z Ljese je bil premeščen v Furlanijo, kar ga je zelo prizadelo, saj je tako za nekaj časa izgubil stik z rodnim ljudstvom, za prepoved katerega je želel zastaviti vse svoje moči.

V zadnjih letih je služboval v Kozici v občini Grmek, vendar ga je huda bolezen

ske pesmi cerkveni pevski zbor iz Števerjana, isti, ki je nekoč že pel na Rintovi novi maši. Pokojniku je ob koncu maše spregovoril v slovo videmski nadškof, na grobu pa so se od njega z občutenimi besedami poslovili še Viljem Černo, Izidor Predan in Tomaž Pavšič. Pogrebni obred je vodil špeterski dekan. Ob zvokih slovenske ljudske pesmi »Gozdič je že zelen«, ki jo je ob spremljavi kitare zaigrala na violino mlada domačinka, so nato spustili krsto v grob.

Res, zdelo se je, da je z Rinotom odšel v grob tudi kos Benečije, kot je dejal eden od govornikov, saj smo se poslovili od dobrega in občutljivega človeka, ki je vse svoje mlade sile žrtvoval za duhovni in narodni prepoved svojega ljudstva.

M. V.

ZAKLJUČNA PRIREDITEV IN RAZSTAVA NA OSNOVNI ŠOLI F. BEVK

■ nadaljevanje s 4. strani

pred leti, vendar pa so bolj raznolika in verjetno tudi bolj primerna otrokovi zmogljivosti. Ljubka so ročna dela, ki so jih otroci izdelali ob posebnih prilikah v šolskem letu: za božič, za dan žena, za veliko noč... Lepi so tudi likovni izdelki, v katerih so se otroci poskušali z različnimi tehnikami. Tudi pri pripravi razstave je bilo čutiti skrbno roko učiteljic in učitelja ter veliko iznajdljivosti in okusa pri okrasitvi razredov in razpostavljanju ročnih del, tako da je vsak razred zelo lepo učinkoval na obiskovalce.

Nedvomno so imele učiteljice in učitelj veliko dodatnega dela pri pripravi takih prireditev kot razstave. A starši, otroci in širša openska javnost so jim hvaležni za eno in drugo.

Gostovanje Študentskega zbora iz Ljubljane

V soboto in nedeljo je v Trstu gostoval »Študentski zbor iz Ljubljane«, ki ga vodi prof. Jože Trošt. Bil je gost »Tržaškega mešanega zbora«, ki je pevce iz Ljubljane sprejel v soboto popoldne v prostorih Slovenskega kulturnega kluba, kjer ima svoj sedež. Po kratkem oddihu in prikazu kulturnega in političnega stanja Slovencev v Italiji, so člani »Študentskega zbora« šli na kratek ogled mesta. Prav kmalu pa so morali k Sv. Ivanu, kjer so pod vodstvom prof. Trošta peli med večerno mašno daritvijo, po njej pa so nastopili še s približno enournim koncertom, med katerim so v prvem delu zapeli »Drugo latinsko mašo« znanega nemškega polifonskega mojstra Hansa Lea Haslerja. V drugem delu pa so izvajali slovenske Marijine pesmi, ki so jih uglašili znani skladatelj, kot so Hladnik, Mav, Premrl, Tomc idr. Številna publika je napolnila cerkev pri Sv. Ivanu. »Študentski zbor iz Ljubljane« je bil namreč za številne naše ljudi precejšnje pričako-

vanje, ker pač dobro poznajo njihovega dirigenta prof. Jožeta Trošta, ki je šest let zaporedoma vodil pevske tečaje, ki jih vsako poletje prireja ZCPZ iz Trsta v raznih krajih Slovenije.

Vsem, ki so ga na teh tečajih spoznali, je prof. Trošt ostal gotovo v spominu ne samo kot odličen dirigent, ki do potankosti pozna zborovsko pevsko tehniko in teorijo, ampak tudi kot čudovita osebnost, ki zna tudi s svojim osebnim nastopom izvabiti iz pevcev najboljše in največ kar med petjem lahko dajo. Poznajo pa ga tudi kot skladatelja in glasbenega kritika in publicista, ki že vrsto let sodeluje pri prenovljenem Cerkvem glasbeniku. Kot skladatelj Trošt piše predvsem cerkvene skladbe in eno izmed njegovih maš je »Študentski zbor iz Ljubljane« pel med sobotno večerno mašo v prezbiteriju svetoivanske cerkve, med somaševanjem msgr. Šorlija in sedanjega kaplana pri Sv. Ivanu g. Nemaca. Takoj po končani maši, ko se je zbor iz Ljubljane pripravil na svoj koncert, je njihov član v kratkih obrisih predstavil zbor in njegovo delovanje. Skoraj tridesetčlanski zbor je nastal pred petimi leti na pobudo samih študentov. Pod vodstvom prof. Trošta redno poje pri študentskih mašah v Uršulinski cerkvi nekajkrat pa so tudi že gostovali v drugih krajih Slovenije. Poleg slovenske cerkvene pesmi pa »Študentski zbor« goji tudi slovensko ljudsko in narodno pesem. Tako so tudi na sobotnem koncertu, kot dodatek s posebno milino in občutljivostjo zapeli znano prekmursko ljudsko »Vsi venci bejli«.

Po koncertu je bilo za goste, gostitelje in poslušalce v »Marijinem domu« pri Sv. Ivanu poskrbljeno za zakusko. Večer se je tako ob petju, pogovarjanju in veselem vzdušju zavlekel v noč. Namen gostiteljev je bil navezati čim tesnejše stike s svojimi sovrstniki iz Ljubljane. Priliko za spoznavanje pa niso imeli samo v soboto zvečer v »Marijinem domu«, ampak tudi v družinah, kjer so študentje iz Ljubljane

dalje na 8. strani ■

SLOKAD (Slovensko dobrodelno društvo) vabi na redni občni zbor, ki bo dne 25. junija 1982 v koloniji v Dragi v prvem sglicanju ob 20. uri in v drugem sklicanju ob 20.30.

zelo ovirala pri dušnopastirskem delu. Pogreba v ponedeljek se je udeležila ogromna množica, saj so ljudje prihiteli ne samo iz Beneške Slovenije, temveč tudi z Goriškega in iz matične domovine. Somaševanje duhovnikov je vodil videmski nadškof msgr. Alfredo Battisti, duhovnik Jožko Kragelj je prebral evangelij v slovenščini, na kopru pa je prepeval sloven-

Občni zbor Slovenske prosvete

Na svojem sedežu v ul. Donizetti v Trstu je bil v torek, 22. t.m., redni občni zbor Slovenske prosvete. Uvodno poročilo je podal njen predsednik Marij Maver. Poleg splošnega okvira o kulturnem življenju v našem okolju, je spregovoril o natančnejšem delovanju Slovenske prosvete. Poleg pozitivnih plati opravljenega dela je omenil tudi težave, ki jih morajo premagovati društva, ki so včlanjena v Slovensko prosveto. Gotovo gre pri tem omeniti finančne težave, ki onemogočajo širše zasnovano dejavnost in pogojujejo vsa ostala dejavnost.

Po predsednikovem uvodnem govoru in blagajnikovem poročilu so sledila poročila drugih organizacij, ki delujejo v okviru Slovenske prosvete, se pravi: Društva slovenskih izobražencev, Slovenskega kulturnega kluba, uredništva revije

Mladika in tistih društev, ki delujejo v okolici.

Med debato, ki je sledila poročilom, so prisotni razpravljali o pojavu dvojezičnosti na nekaterih prireditvah. Prisotni so pri razgovoru skušali vzeti v poštev ves zamejski kulturni prostor in razčleniti vzroke in posledice, ki jih lahko prinese taka nesmotrna dvojezičnost za naše ljudstvo.

Po razrešnici dosedanjemu odboru Slovenske prosvete so bile na vrsti volitve novega ožjega odbora. Širši odbor pa bo izbran enkrat prihodnjič, ko bodo razna društva imenovala svoje predstavnike.

Med zasedanjem občnega zbora so se prisotni poklonili spominu duhovnika in neutrudnega narodnega delavca Rina Markiča iz Benečije, ki je umrl v soboto, 19. t.m., star 42 let.

Sodobno kmetijstvo

Varstvena opravila v juliju

Na začetku julija moramo opraviti drugo škropljenje jablan in hrušk proti jabolčnemu zavijaču, ki povzroča črvicevost plodov, in proti ameriškemu kaparju, ki se nevarno širi. Škropimo z 0,25% diazinonom 20 (¼ l na 100 l vode) ali z 0,1% ultracidom (1 del na 100 l vode). Proti škrlupu jemljemo 0,25% ortocid (¼ del na 100 litrov vode) ali 0,2% ortofaltan ali ditkan M 45 (20 dkg na 100 l ali 0,3% zineb (30 dkg na 100 l), ali 0,06% benomyl. V drugi polovici julija lahko opravimo še tretje škropljenje proti istim škodljivcem z istimi sredstvi, kar pa ni nujno, medtem ko je prvo škropljenje neopustljivo, če nečemo močno črvicega sadja in zaraženost s kaparjem.

Odkar imamo listno pegavost višenj in češenj, moramo julija škropiti 0,25% ortocid ¼ kg na 10 l vode ali 0,2 ortofaltan (20 dkg na 100 l).

Ko oberemo ribez, ga moramo temeljito zavarovati proti boleznim, proti rji na listni pegavosti 0,25% ditkan M 45 (¼ kg na 100 l) ali cuprablan (½ kg na 100 l vode).

Proti pepelasti plesni črnega ribeza 0,1% karathane EC ali benomyl (1 del na 100 l), proti ameriškemu kaparju, ki mu je ribez poslastica pa 0,3% diazinom 20 (1 del na 100). 10 dni kasneje ponovno škropimo, toda le z istimi pravkar naštetimi pripravki.

Rozge obranih malin je treba obrezati in sežgati, saj s tem zatiramo nevarno listno sušico malin, ki povzroča škodo, saj je bolezen zelo podobna pozebi.

V juliju dvakrat škropimo vinsko trto proti peronospori in pepelasti plesni, takoj ko se oblikujejo jagode, z 1% bordojsko brozgo ali 0,5% cuprablan (½ kg na 100 l vode) ali 0,25% ortocid (¼ kg na 100 litrov) ali 0,25% ortocid (¼ kg na 100) ali 0,2% ortofaltan ali antrercol (20 dkg na 100 l); proti pepelasti plesni do-

damo 0,2% cosan (20 dkg na 100); preden pa se začno jagode dotikati ponovno škropimo z naštetimi pripravki.

Obvezno je škropljenje krompirja proti plesni in koloradarju in to potem ko so se vrste razraščene krompirja sklenile. Proti plesni 2 do 4 dkg ditkana M 45 ali 1,5-2 dkg antracola na ar ali 5 do 7 dkg cuprablan ali bakrenega apna 50 na ar, proti koloradarju pa dodamo škropivu proti plesni 1 dkg ultracida ali 2 dkg sevine na ar.

Na zelenjadnih rastlinah se zarede listne uši zalijte jih z 0,2% škropivom metasytosa. Zalivati pa smete le rastline, ki jih vsaj tri tedne po zalivanju ne nameravate uživati, sicer bodo težave s prebavo. Julija napadajo bolhači, drobni hroščki, ki skačejo in na listih delajo luknjice, posebej ogrožajo kapusnice.

Zatiramo jih s prašenjem sevina ali elektrona. Paradižnik moramo nujno škropiti proti plesni, sicer bomo imeli jeseni rjave, trde, neužitne plodove. Čas in način škropljenja sta ista, kakor so napovedi za krompirjevo plesen, ki jih objavlja prognostična služba.

Gladiole moramo škropiti zlasti proti tripsu in glivičnim boleznim ter škodljivcem z 0,25 ortocidom (¼ kg na 100 l vode) in 0,2 etiol (2 dela na 100 l), pri tem pa zaradi gladkih voščenih listov dodamo sredstva za oroševanje 0,1% sandovit ali vlažilo riedel ali prašimo s karatanom.

Vrtnice napada črna pegavost in pepelasta plesen; zato škropimo z 0,25% ortocidom (2,5 dkg na 100 litrov vode) in 1% karatanom (jedilno žlico na 5 l vode).

Pri vrtnicah uporabimo tudi pršivo pirox, pri tem sredstvu pa skrbno upoštevajte priložena navodila; posebno pazimo, da ne pršimo od blizu, ker lahko povzročimo podhlajenje in s tem pegavost, ki je ni več mogoče odpraviti.

Z. T.

DAN JUGOSLAVIJE NA TRŽAŠKEM VELESEJMU

Na 34. mednarodnem tržaškem velesejmu je bil v petek prejšnjega tedna Dan Jugoslavije, ki sodeluje vse od prvega sejma na teh manifestacijah v Trstu.

Dopoldne so se sestali jugoslovanski in tržaški operaterji v Trgovinski zbornici in kasneje je bila na velesejmu tiskovna konferenca. Uvodno poročilo na srečanju s časnikarji je podal podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije Šamec, zbrane pa je pozdravil predsednik velesejma Torresella.

Milan Šamec je govoril predvsem o maloobmejni trgovini. Spomnil je, da so izmenjave po tržaškem in goriškem avtonomnem računu lani dosegle 186 milijard lir ali 93% več kot leta 1980. V prvih 5 mesecih letos pa se vsota vrti okrog 125 milijard lir. Struktura izmenjav se je spremenila ter odpadejo na blago široke potrošnje samo še 4%. Zdaj so pogajanja za povečanje brezcarinskih list na okrog 32 milijard lir. O tem so razpravljali tudi dopoldne v Tržaški trgovinski zbornici in bodo ponovno govorili julija v Ljubljani.

Med razpravo na tiskovni konferenci so bila zastavljena predvsem vprašanja o mešani industrijski coni, o sejmju Alpe-Adria ter o ureditvi mejnega bloka Gropada-Lipica, da bi domačini imeli lažji prehod po povišanju prehoda Bazovica-Lipica v mednarodni blok.

ODPOSILANSTVO IZ SLOVENIJE V ZDA

Na vabilo vlade ameriške zvezne države Georgije je odpotovala na večdnevni obisk v Združene države Amerike delegacija Socialistične republike Slovenije. Vodi jo podpredsednik izvršnega sveta slovenske skupščine dr. Vlado Klemenčič. Spremljata ga podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije Milan Krajnik in ravnatelj inštituta Jožef Stefan Boris Frlec. Gre za tretje srečanje med zastopniki Slovenije in Georgije v okviru jugoslovansko-ameriškega sodelovanja na gospodarskem kulturnem in znanstvenem področju.

Ob tej priložnosti bodo v Atlanti odprli grafično razstavo Moderne galerije z deli slovenskih likovnikov.

Slovensko doposlanstvo se bo v Washingtonu sestalo tudi s predstavniki zvezne vlade in s člani kongresa slovenskega pokra.

PROMETNE NESREČE V VZHODNI NEMČIJI

Glavni ravnatelj prometne policije v Nemški demokratični republiki je izjavil, da je v letošnjem aprilu pri prometnih nesrečah v Vzhodni Nemčiji izgubilo življenje 173 ljudi. Iz statističnih podatkov izhaja, da je v tem mesecu prišlo do 4 tisoč 418 prometnih nesreč, pri katerih je bilo ranjenih tri tisoč 977 ljudi. Število motornih vozil v Vzhodni Nemčiji stalno narašča, tako da pride en avtomobil na šest prebivalcev, kar pomeni da je število vozil le za 20 odstotkov manjše od tistega v Zahodni Nemčiji. Število motornih vozil torej narašča, čeprav je treba za nakup avtomobila čakati mnogo let in čeprav je bencin precej drag in se vlada zavzema za politiko, ki predvideva znatne denarne prispevke za javne prevoze.

Šolski uspehi na Tržaškem

Učni uspehi ob koncu šolskega leta so bili po višjih srednjih šolah s slovenskim učnim jezikom na Tržaškem dokaj različni. Na znanstvenem liceju »France Prešeren« v Trstu je izdelalo 54 odstotkov dijakov, medtem ko jih je lani izdelalo 68 odstotkov. Na klasični gimnaziji je izdelalo 65 odstotkov učencev, lani pa 68 odstotkov. Na učiteljski »Anton Martin Slomšek« so bili letos uspehi povprečno boljši od lanskega šolskega leta. V prvem razredu učiteljskega je izdelalo 62 odstotkov dijakov, v drugem 54 odstotkov, v tretjem pa 68 odstotkov dijakov. V četrtem razredu so bili vsi dijaki prepuščeni k zrelostnemu izpitu. Na vzgojiteljski šoli je v prvem razredu izdelalo 58 odstotkov dijakov, v drugem razredu je izdelala polovica dijakov, v 3. razredu so bili vsi dijaki pripuščeni k usposobljenostnemu izpitu. Na trgovskem tehničnem zavodu »Žiga Zois« je v prvih dveh razredih izdelalo nekaj nad 60 odstotkov dijakov. V drugem A razredu je izdelalo

70 odstotkov dijakov, v drugem B pa 52 odstotkov. V tretjem A razredu je izdelalo 82 odstotkov dijakov, v tretjem B pa 46 odstotkov dijakov. V četrtem A razredu je izdelalo nad 92 odstotkov dijakov, v četrtem B pa 43 odstotkov. V dveh petih razredih so bili vsi dijaki pripuščeni k zrelostnemu izpitu, s katerim se bodo soočali kot po ostalih višjih srednjih šolah prvega julija.

Uspeh je bil povprečno podoben lanskemu z izjemo prvih razredov, kjer je bil nižji.

—o—

SOMALIJA - ETIOPIJA

Somalska vlada je izjavila, da je pripravljena pričeti konstruktiven dialog z etiopskimi oblastmi, da se končno rešijo sporna vprašanja med obema državama. Somalsko zunanje ministrstvo je pozvalo etiopskega državnega poglavarja, naj določi kraj in datum prvega srečanja.

- Ma ti argentinci jemajo prou pegolo! Pole, ke so jem Angleži spet vzeli tiste Falklandske otoke, so jih še Belgijci premagali pr nogometi od tistga Mundiala tam na Španskem.
- Je prou res, de nesreča nikoli ne pride sama. Jn še če premisleš, de dozdej so bli argentinci svetovni prvaki za cabat balon. Jn dobet tašen žmako glih od Belgijcev, ke u prglihi ž njimi so prouzaprou šuštarji.
- Sej ni čudno, če so pole argentinci odžagali tistga Galtiereta.
- Ma ga niso zastran Belgijcev. Ta hujši gol se jem zabili Angleži!
- E, Angleži so trdi. Uani se niso ustrašili nanka Hitlerja. Pej se bojo anga Galtiereta! Galtieri je mislu, de bo jemu lahko delo, zatu ke je u Londoni kapo od ministrov ana ženska...
- E, dragi moj, slovenski pregovor prave: »hudič, bejži! baba gre«.
- ..jn je računau, de tisti otoki niso prou daleč, Anglija pej ja; jn pole ses škužo geografije jn antikolonializma...
- Ma kej čejo argentinci govort od antikolonializma, ke so tudi uani an rezultat kolonializma! Sej so tudi uani pršli u Ameriko u okviru španskega imperija. Jn so narprej pokončali tiste ledi, ke so bli tam prej, ku je Kolumb najdu Ameriko! Na tisteh otokih pej živijo Angleži (prouzaprou Škoti), ke tam ravnajo ovce. Zatu pej Galtieri ni tou neč slišat od samoodločbe narodov.
- Ma vselih so ga naprednjaki proglasili za prijatla! Tisti veleki ruski podrepnik,

tisti Fidel Castro, je preci reku, de uan ga bo podpirau.

- Sej tudi Rusi so ž njim simpatizirali jn magari na tihem kej podprli. Se zna, ne preveč. Zatu ke nomalo se bojijo tistga kaubojja Reagana, nomalo jeh je šekiralo, ke je z Galtieretam simpatizirala tudi stokrat prekleta Južna Afrika.
- Ma tudi druge komunistične partije so simpatizirale ses to argentinsko vojaško huntto, ke je dala pobit tolko naprednih ledi. Zdej, ke so se tisti generali denili pruti Angležem, so jem odpestili vse tiste desaparecidos.
- E, važno je, de si pruti Angležam. Vse drugo ni važno. Vre rajnki Mušolini je zmiram pravu: »perfida Albione«.
- Ma preveč govort od Antikolonializma tudi ni kazalo. Zatu ke kar se tiče kolonializma, jema vsak nekej masla na glavi. Jn narveč glih Rusi. Sej so njuh carji kolonizirali vso Sibirijo, Centralno Azijo, Kavkaz jn še marsikej. Jn boljševiski so ostali zvesti narodnim tradicijam jn vse obdržali jn še sami kej pobrali.
- Sej, sej. Se misleš, če be preveč govori od kolonializma, kej be ratalo? Denmo reč u Združenih narodeh! Be začeli govort Kitajci od Vladivostoka; be se oglasli Japonci zastran Kurilskih otokov! Finci tudi niso še pozabli na Viborg. Morbet be prfina Ceasescu začeu kej mejšat zastran Moldavije, ke so vsi Romuni.
- E, marsikaj be se lahko govorilo, ma žiher končamo, ke je zmkalo prostora. Morbet so prou vsi kontenti, de se je taku končalo jn de je zmagala tista Tačerca, ke pravejo, de je železna.
- Ma jest be rad znou, kadu se je zmislu, de pravejo ženskam »nežni spol«?

— 0 —

ATENTATOR NA REAGANA NI PRISEBEN

John Hinckley, ki je svojčas bil izvedel atentat na ameriškega predsednika Reagana, je umsko nepriseben, zaradi česar ne more biti kazensko preganjan. Tako je ugotovilo pristojno ameriško sodišče. To je odredilo, naj se nadaljujejo preiskave o njegovem zdravju, da bo sodišče lahko dokončno razsodilo, ali naj se sprejme v psihiatrično bolnišnico ali pa naj se izpusti na svobodo. Sodišče je primer Johna Hinckleya proučevalo 25 ur, preden je izreklo svojo razsodbo.

Gostovanje Študentskega zbora iz Ljubljane

■ nadaljevanje s 6. strani

Tudi nedeljsko jutro je bilo za »Študentski zbor iz Ljubljane« zelo aktivno. Ob 9.00 so peli med slovensko mašo v Rojanu, ki jo oddaja tudi tržaški radio, potem pa so v studiu naše radijske postaje posneli program dvanajstih Marijinih pesmi, ki jih bomo v kratkem lahko poslušali med rednimi oddajami. Prof. Trošt pa je bil tudi gost med oddajo »Nabožna glasba«, ki jo vodi g. Jakomin in je v njej povedal nekaj misli o cerkveni glasbi, novih skladbah, skladateljih, Cerkvem glasbeniku in na splošno o tem kako sam gleda na glasbo.

»Študentski zbor iz Ljubljane« se je poslovil od »vetrovnega« Trsta, kot so ga sami imenovali in od prijateljev. »Tržaškega mešanega zbora« v nedeljo popoldne. Prof. Trošt, za katerega si želimo, da bi še kdaj vodil pevske tečaje ZCPZ, pa je imel popoldne obveznosti z »Oktetom bogoslovcev«, ki ga tudi vodi poleg znane ljubljanskega zbora »Anton Foerster«. Tudi oktet je snemal za tržaški radio, ob 17.00 pa so peli na srečanju, ki ga je organizirala »Duhovska zveza«. Med srečanjem je bila tudi prilika za pogovor z bogoslovci, ki so odgovarjali na vrsto vprašanj.

Izidi na višjih šolah

Klasična gimnazija - licej »Primož Trubar«:

4. gimnazija: izdelali so: Igor Ciglič, Mauro Cociancig, Igor Cotič, Barbara Marassi, Vojko Pahor, Boris Rebec, Dimitri Roner, Ugo Tomšič in Marko Vrtovec; 3 dijaki imajo popravne izpite.

5. gimnazija: izdelali so: Marko Gergolet, Vlasta Jarc, Erika Mažgon, Nadja Rebec, Alenka Vrtovec, Dimitri Waltritsch; 5 dijakov ima popravne izpite.

1. licej: izdelali so: Mitja Bavcon, Tanja Hmeljak, Neva klanjšček, Danijela Klančič, Sonja Lutman, Sonja Nanut, Danilo Tommasi in Beno Vizintin; 2 dijaka imata popravne izpite, en dijak je bil zavrtnjen.

2. licej: izdelali so: Boris Cotar, Eva Orzan, Magdalena Prinčič; 2 dijaka imata popravne izpite.

3. licej: vseh deset dijakov so pripustili k maturi.

Učiteljske »Simon Gregorčič«:

1. razred: izdelale so: Mirjam Conzutti, Tanja Ferletič in Marta Pahor; 2 dijaka imata popravne izpite.

2. razred: izdelali so: Andrej Bisiacchi, Katarina Ferletič, Majda Gergolet, Franca Padovan, Marija Lucija Pahor, Marija Gracija Radetič, Barbara Sošol; dva dijaka imata popravne izpite.

3. razred: izdelali so: Katja Antoni, Tatjana Cotič, Bruna Fajt, Nadja Fajt, Marta Ferletič, Mirella Gergolet, Vanja Korošec, Lucija Lavrenčič, Sabrina Nicolosi, Vida Pintar; štiri dijakinje imajo popravne izpite.

4. razred: vseh deset dijakov so pripustili k usposobljenostnemu izpitu.

3. razred tečaja za vrtnarice: vseh osem dijakinj so pripustili k usposobljenostnemu izpitu.

Trgovski zavod »Ivan Cankar«:

1. razred A: izdelali so: Sabina Antoni, Danijela Ferfoglija, Otavij Feri, Sandra Gergolet, Mauro Gerin, Aleksander Kosič, Romeo Nicolosi, Dario Zanier. 5 dijakov ima popravne izpite.

1. razred B: izdelali so: Luisa Gergolet, Silvan Grendene, Majda Klanjšček, Silvana Marušič, Nadja Sfiligoj, Sabrina Tabaj, Marijan Zavadlav, Ticijana Zavadlav; 5 dijakov ima popravne izpite, 3 so bili zavrtnjeni.

2. razred: izdelali so: Tullio Bastiani, Nadja Battisti, Robert Cotič, Julijan Čavdek, Nada Devetak, Aleš Fajt, Mavricij Juren, Benedikt Kosič, Gemma Kovic, Nadja Kovic, Simon Terpin, Andrej Vogrič; 7 dijakov ima popravne izpite.

3. razred: vseh 26 dijakov obeh paralelk so pripustili h kvalifikacijskemu izpitu.

4. razred: izdelali so: Tamara Bonetta, Ivana Butkovič, Boris Frandolič, Renzo Gergolet, Mirjam Kavčič, Gianna Marson, Mariza Pelesson in Hadrijan Peric.

5. razred: vseh osem dijakov so pripustili k maturi.

Trgovski zavod »Žiga Zois«:

1. razred: izdelali so: Martina Baldan, Andrej Bavčar, Erik Bensa, Boris Bonetta, Boris Čavdek, Marijan Cijak, Martina Gergolet, Valentina Jarc, Karmen Kocijančič, Livija Lutman, Dino Paulin, Alojz Poberaj, Erika Tabaj, Robert Tabaj, Gerlinda Tedoldi, Matej Terpin, Erika Zotti. 6 dijakov ima popravne izpite, eden je bil zavrtnjen.

2. razred: izdelali so: Sonja Bensa, Marija Bertolini, Majda, Gergolet, Lorena Gulin, Viviana Jarc, Robert Lakovič, Danilo Marušič, Loredana Peteani, Andrej Terpin. 4 dijaki imajo popravne izpite, dva sta bila zavrtnjena.